Romana Fuchá

Andělské Vánoce

Chytré čtení s Mušlenkou

Ilustrace Denisa Klimentová

Albatros

Chytré čtení s Mušlenkou: Andělské Vánoce

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Albatros

Romana Suchá
Chytré čtení s Mušlenkou: Andělské Vánoce – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Romana Fuchá

Andělské Vánoce

Ilustrace
Denisa Klimentová

Albatros

Ahoj! Ráda bych se ti představila. Jmenuji se Mušlenka.

Jsem kouzelná víla a chráním tvou vzácnou perlu.

Ptáš se jakou?

Každý máme v sobě svoji perlu. A já ti pomáhám objevovat, co tvé perle dodává lesk. Když perla září, svět je hned veselejší – i pro tebe.

Možná o svojí perle zatím nevíš… ale máš ji. Každý ji má.

Ta perla ti připomíná, jak **jsi vzácný a důležitý**. Že **jsi v pořádku takový, jaký jsi.**

Je v ní ukryta tvoje síla, odvaha i radost. A také připomínka toho, že i když máš někdy strach, vztek nebo smutek, pořád jsi stejně vzácný.

Někdy svítí hodně, jindy se jen malinko třpytí. Ale pamatuj – tvoje perla tu je vždycky! Nikdy nezmizí.

A teď mám pro tebe jeden kouzelný úkol.
Podívej se na obrázek lastury
a namaluj do ní svou perlu.
Může být třpytivá, nebo úplně obyčejná.
Taková, jaká se líbí zrovna tobě.

A víš co? Zkus namalovat perly i pro ty, které máš rád. Pro maminku, tatínka, babičku, dědečka nebo kamaráda.

Každý má svou perlu. Každý je něčím vzácný.

A když někomu pomůžeš, povzbudíš ho nebo obejmeš, jeho perla se rozzáří o trochu víc. A když někdo pomůže tobě, povzbudí tě nebo obejme, rozzáří se zase o trochu víc ta tvoje.

A teď…
Pojďme spolu prožít
jedno kouzelné
předvánoční dobrodružství!

Podívej se na blankytně modrou oblohu.

Zkus se na okamžik zastavit. Nadechni se… a pomalu vydechni.

Vnímáš, jak se tvé tělo zklidní?

Někdy totiž stačí jen chvilička klidu, aby se naše srdce cítilo lépe.

Vidíš ty nadýchané mráčky? Plují si tiše po nebi, jako by nikam nepospíchaly. A sluníčko se na nás mile usmívá a posílá nám hřejivé pohlazení.

Taky to cítíš?

Dnes je čarovný den – jako stvořený pro zázraky.

A možná právě teď je ten správný čas pozvat na návštěvu svého andílka.

Víš proč?

Protože andílci mají rádi laskavá srdce. A když se na chvilku zastavíš a zaposloucháš se do sebe, uslyšíš ho mnohem lépe.

Naučím tě kouzelné zaříkadlo, kterým dáš svému andílkovi vědět, že ho chceš mít nablízku.

Tak si ručky k ústům dej,
na andílka zavolej!
Volám, volám do nebíčka,
na strážného andělíčka.
Andělíčku, andělíčku,
polez dolů po žebříčku.
Volám, volám do nebe,
čekám tady na tebe.

Tak ono to kouzlo opravdu funguje!

Podívej – zpoza mráčků na nás vykukují hned dva andílci. Tedy andílek a andělka.

Jenže tu máme malý problém. Z mráčku vedou na zem dva žebříčky, ale některé příčky na nich chybí.

„Jejda!“ povzdychne si andílek. „Bez opraveného žebříku se dolů nedostaneme.“

„A zpátky do nebe už vůbec ne!“ dodá starostlivě andělka.

Naštěstí jsi tu ty.

ÚKOL PRO TEBE
Dokresli chybějící příčky
na oba žebříčky,
ať je cesta mezi nebem a zemí
zase bezpečná.
Spočítej příčky
na jednom i druhém žebříku.
Je jich stejně?

„Děkujeme!“ volají radostně andílci a slezou dolů na zem.

„Když si navzájem pomáháme, jde všechno mnohem lépe,“ usměje se andělka.

„Jmenuji se Julinka,“ uvede se na přivítanou andělská holčička. „Spolu s Rudou dáváme pozor na kluky a holky.“

Druhý andílek nechce zůstat pozadu, a tak se také rychle představí:

„A já jsem andílek Rudýnek!“

Julinka se usměje. „Pomáháme dětem, když mají strach, když jsou smutné nebo když si s něčím nevědí rady.“

Když má někdo trápení,
hledáme hned řešení.
Rádi druhým pomáháme,
radost z toho velkou máme.
Když se někdo bojí moc,
spěcháme mu na pomoc.

„A taky dáváme pozor na neposedné myšlenky,“ doplní ji Ruda.

Neposedné myšlenky občas dětem našeptávají všelijaké věci. Někdy je lákají k lumpárnám, jindy se je snaží přesvědčit:

TO NEZVLÁDNEŠ.
TO SE TI NEPOVEDE.
NEJSI DOST ŠIKOVNÝ.

Ruda za nimi celý den poletuje a snaží se je zachytit, aby dětem moc nemotaly hlavu. A Julinka mezitím dětem pomáhá vzpomenout si na všechno hezké a silné, co v sobě mají.

„To tedy není vůbec jednoduché," povzdechne si Ruda. „Celé dny létám sem a tam. Sotva rozpletu jednu myšlenku, už na mě číhají další tři."

„To věřím," přikývne chápavě Julinka a Ruda na ni pohlédne s překvapením.

„Někdy mám pocit, že si všichni všímají jen toho, jak dětem pomáháš ty…"

Julinka se zamyslí. „A já mám zase občas pocit, že si nikdo nevšimne, kolik práce dá vykouzlit dětem na tváři úsměv a spojit je s jejich vnitřní silou."

Oba se na sebe chvíli dívají a pak se hlasitě rozesmějí.

„Tak vidíš," řekne Julinka. „Každý máme na starosti něco jiného."

„A oba dva jsme potřeba!" zaraduje se Ruda.

Nás to oba velmi baví,
chránit dětem štěstí, zdraví.
Trápení a těžkosti,
s námi zvládnou s lehkostí.